

[Ole Vig Jensen]

åbne for betalt frihed til uddannelse for grupper af voksne, selvfølgelig også er, at man er klar til at tage et samlet medansvar for den økonomiske politik, fordi tingene nu engang hænger sådan sammen. Vi vil ikke være i stand til at finansiere de gode tanker, der også ligger i disse forslag, medmindre man er klar til at tage medansvar for omlægninger inden for det eksisterende system, men også for måske direkte at sikre nye og øgede bevillinger til denne særlig vigtige sag. Det ville selvfølgelig være rart at få et budskab om, om det er socialdemokratiets udgangspunkt, for i så fald anser jeg det for at være muligt at lave en bred aftale omkring denne sag.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi fra radikal side har et grundlæggende ønske om, at vi på dette område ikke bare sikrer et spinkelt flertal for sagen, men samler et bredt flertal, da der er tale om at sætte en egentlig reform i sving, sådan som vi har gjort det, når vi har gennemført andre store og vigtige uddannelsesreformer. Det vil i det mindste sige, at vi også skal have regeringen med sammen med andre gode partier.

Jeg har nogle bemærkninger til et par enkelte punkter, som jeg synes også kræver en afklaring. For det første er det ikke nok blot at ville sikre øgede muligheder for at betale folks uddannelse, hvis vi vil gå de traditionelle veje. Jeg mener – det gælder selvfølgelig først og fremmest socialdemokratiet – at hvis vi skal skabe finansieringsmuligheder for de muligheder, der ligger i forslaget, bliver vi nødt til at gå andre veje for at tilbyde uddannelsesstilbud til de grupper af voksne, som vi vel i særlig grad tænker på, når vi vil fremme denne sag. Det er svagheden ved forslaget, at det alene tager stilling til finansieringen af den enkeltes mulighed for at modtage uddannelse og ikke i højere grad også tager højde for, hvad det er for en slags tilbud, der skal gives disse mennesker.

Vi har på en række områder udmærkede uddannelsesstilbud inden for voksenundervisning, som står klar her og nu, men vi må sikre nogle af de grupper, der i dag ikke tager imod samfundets uddannelsesstilbud af mange forskellige grunde, for dem når vi ikke, medmindre vi også går utraditionelle veje, og det vil sige, at vi bliver nødt til at formulere os også på det felt.

Når det gælder administrationen af en sådan ordning, går socialdemokratiet ind for nedsættelsen af regionale nævn. Det mener jeg meget let kunne medføre en unødigt bureaukratisering. Jeg medgiver partiet, at det under alle omstændigheder bliver vanskeligt overhovedet at administrere en ordning, hvor vi i den første fase bliver nødt til at prioritere, men at opbygge nye regionale nævn for at føre denne sag ud i livet, vil jeg advare imod. Jeg mener, at vi har sådanne systemer indbygget både på arbejdsmarkedsområdet og i undervisningsministeriets regie, som vil kunne administrere også en ordning, der knytter sig til begrebet betalt frihed til uddannelse.

Jeg har som en hovedindvending imod begge forslagene – SF går længst i den retning – at det er meget stærkt arbejdsmarkedsorienteret, også så stærkt for SFs vedkommende, at det knyttes meget tæt til fagforeningerne. Det mener jeg ikke er tilfredsstillende, hvis det skal være en åben og bred mulighed for at trække på en bredere gruppe af mennesker. For den formulering, man har såvel i socialdemokratiets forslag som i SFs, betyder også, at der er grupper, man på forhånd udelukker fra at kunne gøre brug af det. Det gælder i særlig grad arbejdsløse – ikke så meget i socialdemokratiets forslag – det gælder de medhjælpende hustruer, det gælder især mindre selvstændige. Det er grupper, der har et mindst lige så stort behov for at kunne trække på sådanne nye muligheder for at modtage undervisning og uddannelse, som vi ønsker at lægge op her.

Jeg kan afsluttende sige, at jeg i øvrigt er enig med vist næsten alle ordførerne om, at med den teknologiske udvikling, som er undervejs i samfundet, vil der være et stort og bredt behov for, at vi, både når det gælder den faglige side af sagen, men også den alment menneskelige, udbygger mulighederne for, at alle mennesker skal kunne få indflydelse på den udvikling, der er i gang. At de kan forstå den, er jo en forudsætning for også at få indflydelse, og her har vi ikke nogen bedre mulighed end at gå undervisnings- og uddannelsesveje.

Jeg håber som sagt, at vi også på grundlag af disse to forslag kan få en konstruktiv udvalgsbehandling.

Poulsgaard (FP):